

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1293/2021
01.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 09.06.2021. године, исправљено решењем Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 30.09.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 86/21 од 14.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 09.06.2021. године, исправљено решењем Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 30.09.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 86/21 од 14.10.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца малолетног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 09.06.2021. године, исправљено решењем Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 30.09.2021. године, према малолетном АА изречена је васпитна мера упућивање у васпитно – поправни дом за коју васпитну меру је одређено да ће трајати најмање шест месеци, а највише четири године, с тим што ће суд сваких шест месеци разматрати да ли постоје основи за обуставу извршења мера или њену замену другом васпитном мером, у коју меру му је урачунато време проведено у притвору.

Истим решењем оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак, док је за трошкове поступка одлучено да падају на терет буџетских средстава.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 86/21 од 14.10.2021. године одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Суботици и браниоца малолетног, а решење Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 09.06.2021. године, исправљено решењем Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 30.09.2021. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног АА - адвокат Виктор Јухас Ђурић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно суђење и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац малолетног АА у поднетом захтеву истиче да је правноснажно решење засновано на незаконитом доказу и то на извештају МУП РС ПУ Суботица број 13/21 од 08.03.2021. године о идентификацији трага папиларних линија, које вештачење папиларних линија није наредио орган поступка већ полиција и из тог разлога се наведени извештај о идентификацији трага папиларних линија не сме користити као доказ на ком би се заснивала судска одлука, јер по ЗКП-у само суд или јавни тужилац могу наредити вештачење.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца малолетног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти, наводи истакнути у жалби браниоца малолетног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду који је у другом степену, између осталог, поступао по жалби браниоца малолетног изјављеној против првостепеног решења Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 09.06.2021. године, исправљено решењем Вишег суда у Суботици Км 19/21 од 30.09.2021. године. Апелациони суд у Новом Саду као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3, у трећем ставу, другостепеног решења Кжм1 86/21 од 14.10.2021. године изнео јасне разлоге које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по налажењу Врховног касационог суда „извештај о идентификацији поводом извршене идентификације трага папиларних линија“ путем

претраге АФИС Папилон система кроз базу регистрованих учинилаца кривичних дела не представља вештачење већ дозвољене доказне радње полиције предузете у циљу утврђивања истоветности лица коме припадају, на лицу места пронађени трагови папиларних линија. Наведена идентификација уствари представља проверу нађених отисака папиларних линија кроз електронски регистар отисака папиларних линија извршилаца кривичних дела, а који регистар се води у МУП-у Републике Србије. Дакле, у конкретном случају не ради се о вештачењу, већ о наведеној провери коју могу обавити само за то обучена стручна лица МУП-а Србије. Тиме се не задире у право одбране да оспорава чињенице утврђене овим доказом, те да захтева вештачење, што је у конкретном случају и учињено, али је суд одбио такав предлог одбране, налазећи да за вештачењем нема потребе.

Поред наведеног, у преосталом делу образложења наведене повреде закона, наводима у захтеву да вештачење у поступку није наређено, те да је очигледно да отисци папиларних линија који су упоређивани нису они који су пронађени на лицу места јер у списима нема ниједне фотографије како се изазвани отисак подиже на фолију, а ни слика, ни ознака бројева фолија на које су ти отисци подигнути, бранилац окривљеног у суштини оспорава утврђено чињенично стање и оцену изведених доказа од стране нижестепених судова, а што није дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па се Врховни касациони суд није упуштао у оцену ових навода.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказ на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку мериторна одлука може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац малолетног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА у осталом делу је одбачен.

Бранилац малолетног у поднетом захтеву наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП-а, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, међутим, како бранилац у захтеву уопште не наводи у чему се састоји наведена повреда закона, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Са изнетих разлога, налазећи да побиијаним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Виктора Јухаса Ђурића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 484. и 485. став 4. ЗКП захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић